

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Tribunale di Bergamo — Výklad čl. 11 odst. 2 směrnice Rady 87/102/EHS ze dne 22. prosince 1986 o sblížování právních a správních předpisů členských států týkajících se spotřebitelského úvěru (Úř. věst. L 42, s. 48) — Spotřebitelský úvěr — Právo spotřebitele uplatňovat práva vůči poskytovateli úvěru v případě neplnění povinností vyplývajících z kupní smlouvy vztahující se na zboží financované z úvěru

Výrok

Článek 11 odst. 2 směrnice Rady 87/102/EHS ze dne 22. prosince 1986 o sblížování právních a správních předpisů členských států týkajících se spotřebitelského úvěru musí být vykládán v tom smyslu, že v takové situaci, jaká je ve věci v původním řízení, není dohoda mezi poskytovatelem úvěru a dodavatelem, na základě které tento poskytovatel úvěru poskytuje úvěr výhradně zákazníkům tohoto dodavatele, nezbytným předpokladem práva těchto zákazníků podat žalobu vůči uvedenému poskytovateli úvěru v případě nesplnění povinností uvedeného dodavatele za účelem zrušení smlouvy o úvěru a následného vrácení částek placených finančnímu ústavu.

(¹) Úř. věst. C 37, 9.2.2008.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 2. dubna 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Korkein hallinto-oikeus — Finsko) — řízení zahájeno A

(Věc C-523/07) (¹)

(„Soudní spolupráce v občanských věcech — Příslušnost a uznávání a výkon rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti — Nařízení (ES) č. 2201/2003 — Věcná působnost — Pojem „občanskoprávní věci“ — Rozhodnutí o převzetí péče o děti a o jejich umístění mimo rodinu — Obvyklé bydliště dítěte — Zajišťovací opatření — Příslušnost“)

(2009/C 141/22)

Jednací jazyk: finština

Předkládající soud

Korkein hallinto-oikeus

Účastníci původního řízení

Žalobce: A

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Korkein hallinto-oikeus — Výklad čl. 1 odst. 2 písm. d), čl. 8 odst. 1, čl. 13 odst.

1 a čl. 20 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 2201/2003 ze dne 27. listopadu 2003 o příslušnosti, uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1347/2000 (Úř. věst. L 338, s. 1; Zvl. vyd. 19/06, s. 243) — Výkon rozhodnutí ve formě jediného usnesení o okamžitém převzetí do péče a o umístění dítěte mimo vlastní rodinu v rámci opatření veřejného práva na ochranu dětí — Situace dítěte s trvalým bydlištěm v členském státě, které ovšem pobývá v jiném členském státě, aniž by tam mělo trvalé ubytování

Výrok

- 1) Článek 1 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 2201/2003 ze dne 27. listopadu 2003 o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1347/2000 musí být vykládán tak, že rozhodnutí, které nařizuje okamžité převzetí péče o dítě a jeho umístění mimo vlastní rodinu, spadá pod pojem „občanskoprávní věci“ ve smyslu tohoto ustanovení, pokud toto rozhodnutí bylo přijato v rámci pravidel veřejného práva na ochranu dítěte.
- 2) Pojem „obvyklé bydliště“ podle čl. 8 odst. 1 nařízení č. 2201/2003 musí být vykládán v tom smyslu, že toto bydliště odpovídá místu, které vykazuje určitou integraci dítěte v rámci sociálního a rodinného prostředí. Za tímto účelem musí být přihlédnuto zejména k trvání, pravidelnosti, podmínkám a důvodům pobytu na území členského státu a přestěhování rodiny do tohoto státu, ke státní příslušnosti dítěte, k místu a podmínkám školní docházky, k jazykovým znalostem, jakož i k rodinným a sociálním vazbám dítěte v uvedeném státě. Vnitrostátnímu soudu přísluší určit místo obvyklého bydliště dítěte s přihlédnutím ke všem konkrétním skutkovým okolnostem v každém jednotlivém případě.
- 3) O takovém zajišťovacím opatření, jakým je převzetí dětí do péče, může rozhodnout vnitrostátní soud podle článku 20 nařízení č. 2201/2003, jestliže jsou splněny následující podmínky:

— dotčená opatření musí být naléhavá;

— musí se týkat osob nacházejících se v dotyčném členském státě a

— musí mít dočasnou povahu.

Přijetí uvedeného opatření i jeho závaznost jsou stanoveny v souladu s vnitrostátním právem. Po přijetí zajišťovacího opatření není vnitrostátní soud povinen postoupit věc soudu jiného členského státu, který je příslušný ve věci samé. Pokud to však vyžaduje nejlepší zájem dítěte, musí vnitrostátní soud, který předběžná či zajišťovací opatření přijal, informovat o jejich přijetí, přímo nebo prostřednictvím ústředního orgánu určeného podle článku 53 nařízení č. 2201/2003, příslušný soud jiného členského státu.

4) Pokud soud jednoho členského státu není příslušný, prohlásí tento soud bez návrhu svou nepřislušnost, aniž by byl povinen postoupit věc jinému soudu. Pokud to však vyžaduje ochrana nejlepšího zájmu dítěte, je vnitrostátní soud, který bez návrhu prohlásil svou nepřislušnost, povinen informovat o tom, přímo nebo prostřednictvím ústředního orgánu určeného podle článku 53 nařízení č. 2201/2003, příslušný soud jiného členského státu.

(¹) Úř. věst. C 22, 26.1.2008.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 23. dubna 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberster Gerichtshof — Rakousko) — Falco Privatstiftung, Thomas Rabitsch v. Gisela Weller-Lindhorst

(Věc C-533/07) (¹)

(„Příslušnost a uznávání a výkon soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech — Nařízení (ES) č. 44/2001 — Zvláštní příslušnost — Článek 5 bod 1 písm. a) a b) druhá odrážka — Pojem „poskytování služeb“ — Poskytnutí práv duševního vlastnictví“)

(2009/C 141/23)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberster Gerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobci: Falco Privatstiftung, Thomas Rabitsch

Žalovaná: Gisela Weller-Lindhorst

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Oberster Gerichtshof — Výklad čl. 5 bodu 1 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. L 12, s. 1; Zvl. vyd. 19/04, s. 42) — Pojem „poskytování služeb“ a „místo, kde měly být služby poskytovány“ — Soudní příslušnost pro rozhodnutí právního sporu o zaplacení licenčních poplatků za užití hudebního díla

Výrok

1) Článek 5 bod 1 písm. b) druhou odrážku nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech je nutno vykládat v tom smyslu, že smlouva, kterou majitel práva duševního vlastnictví za úplaty poskytne svému smluvnímu part-

nerovi oprávnění k výkonu tohoto práva, není smlouvou o poskytování služeb ve smyslu tohoto ustanovení.

2) Při určení soudu příslušného podle čl. 5 bodu 1 písm. a) nařízení č. 44/2001 pro rozhodnutí o žalobě na zaplacení úplaty dlužné podle smlouvy, kterou majitel práva duševního vlastnictví poskytne svému smluvnímu partnerovi oprávnění k výkonu tohoto práva, je nutno i nadále vycházet ze zásad, které vyplývají z judikatury Soudního dvora k čl. 5 bodu 1 Úmluvy ze dne 27. září 1968 o soudní příslušnosti a výkonu rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, ve znění Úmluvy ze dne 26. května 1989 o přistoupení Španělského království a Portugalské republiky.

(¹) Úř. věst. C 37, 9.2.2008.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 23. dubna 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu — Polská republika) — Uwe Rüffler v. Dyrektor Izby Skarbowej we Wrocławiu Ośrodek Zamiejscowy w Wałbrzychu

(Věc C-544/07) (¹)

(„Článek 18 ES — Právní předpisy v oblasti daně z příjmů — Snížení daně z příjmu o příspěvky na zdravotní a nemocenské pojištění zaplacené v členském státě zdanění — Odmítnutí snížení daně o příspěvky zaplacené v jiných členských státech“)

(2009/C 141/24)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu

Účastníci původního řízení

Žalobce: Uwe Rüffler

Žalovaný: Dyrektor Izby Skarbowej we Wrocławiu Ośrodek Zamiejscowy w Wałbrzychu

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu (Polsko) — Výklad čl. 12 prvního pododstavce a čl. 39 odst. 1 a 2 Smlouvy o ES — Vnitrostátní právní předpisy v oblasti daně z příjmu, které omezují odpočitatelnost příspěvků na zdravotní a nemocenské pojištění od daně pouze na příspěvky zaplacené v členském státě